[1]सत्त्रम् इतीमानि विशेषरूपाणि ।

(1815) "[आङः] षद पद्यर्थे" (X-चुरादिः-1832. सक. सेट्. उभ.)

आधृषीयः ।

पद्यर्थः='पद गतौ' इति धातोरर्थो गतिः । 'गतौ' इति फलितम् । चौरादिकच्छादयतिवत् (562) रूपाण्यूह्यानि । आधृषीयत्वात् णिज्विकल्प इति विशेषः ।

(1816) "षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु"

(VI-तुदादिः-1427. सक. अनि. पर.)

शतरि नुम्विकल्पे सीदन्ती-सीदती इति द्वे रूपे । तदर्थमेव भौवादिकेषु पठितस्यास्यात्र तुदादौ पुनः पाठः । 'स्वरार्थं पुनः पाठः' इति केचित् । केचिन्नैवामुमत्र पठन्ति । सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकसीदतिवत् (1815) बोध्यानि ।

(1817) "षन्ज सङ्गे" (I-भ्वादिः-987. सक. अनि. पर.)

[2]सजन्-अभिषजन्-न्ती, [3]अङ्गुलिषङ्गा यवागूः, [4]प्रासङ्गः-उत्सङ्गः-निषङ्गः, [5]अभिषिषङ्क्षुः, [6]सक्तः-सक्तवान्, [7]सक्त्वा-सङ्क्त्वा, [8]सक्थि, इति विशेष-

---

1. औणादिके (द. उ. 8-89) त्रप्रत्यये रूपम् । धातुदकारस्य चर्त्वेन तकारः । **सत्त्रम्**=यागविशेषः, अन्नशाला च ।
2. शतरि, 'दंशसञ्जस्वञ्जां शपि' (6-4-25) इति अनुनासिकलोपः । धातुरयमुपदेशे नोपधः ; 'नकारजावनुस्वारपञ्चमौ झलि धातुषु' इति **अभियुक्तोक्तेः** । **अभिषजन्** इत्यत्र 'उपसर्गात् सुनोतिसुवतिस्यतिस्तौतिस्तोभतिस्थासेनयसेधसिचसञ्जस्वञ्जाम्' (8-3-65) इति षत्वम् ।
3. सञ्जेर्घञि कुत्वे च **सङ्गः** । अङ्गुलौ सङ्गोऽस्या यवाग्वाः **अङ्गुलिसङ्गा** । 'समासेऽङ्गुलेः **सङ्गः**' (8-3-80) इति षत्वम् ।
4. प्रपूर्वकाद् धातोर्घञि 'चजोः—' (7-3-52) इति कुत्वे च रूपमेवम् । 'उपसर्गस्य घञि—' (6-3-122) इति दीर्घः । **प्रासङ्गः**=युगम् । निपूर्वकात् घञि **निषङ्गः**=तूणीरम् । **उत्सङ्गः**=अङ्कः ।
5. अभिपूर्वकात् **सञ्जते**स्सन्नन्तादुप्रत्यये, 'स्तौतिण्योरेव—' (8-3-61) इति नियमं बाधित्वा 'स्थादिष्वभ्यासेन चाभ्यासस्य' (8-3-64) इति षत्वम् । 'स्थादिषु' इत्यनेन **सञ्जेः** ग्रहणम् ।
6. 'अनिदिताम्—' (6-4-24) इत्युपधानकारलोपः । जकारस्य चर्त्वेन चकारः ।
7. धातोर्जान्तत्वात्, 'जान्तनशां विभाषा' (6-4-32) इति उपधानकारलोपविकल्पः ; तेन रूपद्वयम् ।
8. 'असिसञ्जिभ्याम्—' (द. उ. 1-10) इति क्थिन्प्रत्ययः, कित्वात् नकारलोपः । **सक्थि**=ऊरुः ।